



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1544/2024
14.11.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Гордане Којић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. КЗ у вези члана 289. став 3. КЗ у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Тешића, поднетом против правноснажних пресуда Трећег основног суда у Београду К 598/21 од 05.06.2023.године и Вишег суда у Београду Кж1 913/23 од 04.07.2024. године, у седници већа одржаној дана 14.11.2024.године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Тешића, поднет против правноснажних пресуда Трећег основног суда у Београду К 598/21 од 05.06.2023. године и Вишег суда у Београду Кж1 913/23 од 04.07.2024. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду К 598/21 од 05.06.2023. године окривљени АА оглашен је кривим за кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. КЗ у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајњу од осам месеци и истовремено одређено да се утврђена казна неће извршити уколико окривљени у року проверавања од две године не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом, окривљеном је на основу члана 297. став 5. КЗ у вези члана 86. КЗ, изречена мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од четири месеца, рачунајући од дана правноснажности пресуде.

Оштећена ББ је ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парницу, док је окривљени обавезан да плати суду, Трећем ОЈТ у Београду и оштећеном трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 913/23 од 04.07.2024. године делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА, преиначена је пресуда Трећег основног суда у Београду К 598/21 од 05.06.2023.године, у погледу одлуке о кривичној санкцији и о другим одлукама и то тако што Виши суд у Београду, из изреке побијане пресуде, изоставља одлуку о имовинскоправном захтеву – „на основу члана 258. став 4. ЗКП оштећена ББ се ради остваривања имовинскоправног захтева упућује на парнични поступак“, док се у преосталом делу жалба браниоца окривљеног одбија као неоснована, а првостепена пресуда потврђује.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Марко Тешић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд преиначи побијане пресуде и да исте укине у целини и предмет врати на поновно суђење другом већу или да укине другостепену одлуку и предмет додели у рад другом већу.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости указује да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер се пресуде заснивају на доказу на коме се не могу заснивати и то на налазу и мишљењу вештака саобраћајне струке.

С тим у вези бранилац окривљеног у захтеву наводи да је испитивање вештака саобраћајне струке незаконит доказ, јер вештак није положио заклетву, па није могао бити упозорен на исту, на записнику о главном претресу дана 10.04.2023. године. Поред тога, приликом неометаног излагања вештака о предмету вештачења, првостепени суд је дозволио стручном саветнику да ставља доказне предлоге и предлаже допунско вештачење, па је доказна радња испитивање вештака предузета на незаконит начин и представља незаконит доказ на коме се не може заснивати судска одлука. Ово тим пре јер окривљени није дао

сагласност да се главни претрес одржи у одсуству браниоца, те је одбрана била ускраћена да поставља питања.

Изнете наводе захтева Врховни суд оцењује као неосноване.

Из списка предмета произлази да је судски вештак за област саобраћаја, др Павле Галић, дао писани налаз и мишљење новембра 2020. године, на основу наредбе јавног тужиоца Трећег ОЈТ Кт 5510/18. Након тога је стални судски вештак саобраћајне струке Павле Галић испитан на главном претресу дана 10.04.2023. године.

Одредбом члана 119. став 1. ЗКП прописано је да ће се од вештака захтевати да пре вештачења положи заклетву, а стални вештак биће пре вештачења опоменут на већ положену заклетву.

Како је вештачење обављено од стране вештака саобраћајне струке са списка сталних судских вештака, овлашћеног за давање налаза и мишљења, те је вештак на главном претресу, приликом испитивања, опоменут на већ положену заклетву у складу са одредбом члана 119. ЗКП, то по оцени Врховног суда овако изведена доказна радња вештачења представља доказ који се заснива на Законик у кривичном поступку, па супротно наводима захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, побијане пресуде нису донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Осталим наводима захтева бранилац указује на повреде закона које се односе на руковођење главним претресом и поуке о правима позваних лица у смислу члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП у вези члана 402. ЗКП, 389. ЗКП и 395. ЗКП, као и повреде из члана 125. и 126. ЗКП у погледу права и дужности стручног саветника.

Међутим, како повреде одредбе члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП и члана 402. ЗКП, 389. ЗКП и 395. ЗКП, као и одредбе члана 125. и 126. ЗКП, не представљају законске разлоге у оквиру повреда побројаних у члану 485. став 4. ЗКП због којих је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено окривљеном преко браниоца, то се Врховни суд у оцену ових повреда није упуштао.

Из изнетих разлога, Врховни суд је захтев за заштиту законитости оценио неоснованим и, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић